

VIDA PARROQUIAL

Lectures del diumenge XXII de durant l'any, dia 3 de setembre

Jr 20,7-9; Sl 62; Rm 12,1-2; Mt 16,21-27

CELEBRACIÓ DE LA PARAULA

Els dos caps de setmana dels dies 26-27 d'agost i 2-3 de setembre, als horaris habituals de les eucaristies es farà Celebració de la Paraula.

EFEMÈRIDES AGENDA

LLATINOAMERICANA

1828: l'acord e Montevideo, patrocinat per la Gran Bretanya, assegura la independència de l'Uruguai.

1985: 300 agents del FBI envaeixen Puerto Rico i arresten més d'una dotzena de lluitadors per la independència.

1993: la Llei 70/93 reconeix els drets territorials, ètnics, econòmics i socials de les comunitats negres de Colòmbia.

1999: mor Hélder Câmara, bisbe al Brasil. Profeta de la pau i l'esperança, convertit en germà dels pobres.

EMMANUEL MOUNIER

La mort s'acosta. No pas la mort del cristianisme, sinó la mort de la cristiandat occidental, feudal i burgesa.

Una nova cristiandat naixerà demà, o demà passat, amb noves capes socials i amb nous empelts extraeuropeus. El que hem de fer és no ofegar aquesta amb el cadàver de l'altra».

«A parer meu, com més atentament examino la realitat inicial del cristianisme, comparant-la amb la realitat present del cristianisme modern, més em convenço que tots plegats tornarem a trobar la vertadera fe només després d'una caiguda tan general de la cristiandat moderna que molts es pensaran que ha arribat la fi del cristianisme.

Però els qui patiran les conseqüències de l'apostasia general no seran les noves generacions; els qui duren el pes, el dia del Judici, no seran ells, sinó tots nosaltres, els falsos testimonis des de fa més de quatre segles».[E. Mounier, *Feu la chrétienté* (La cristiandat difunta), 1950, p. 26. Text escrit el maig de 1947]

PREGÀRIA

Gràcies Senyor, per la teva existència, Gràcies, perquè a més d'existir, ets amor,

Gràcies per la teva creació.

Gràcies per haver-te encarnat de Maria Verge, i haver-me-la deixat per mare.

Gràcies per la teva passió i mort,

Gràcies per la teva resurrecció

Gràcies per haver-te quedat en l'eucaristia, per aliment i comunió amb els germans.

Gràcies per la vida eterna que ens tens promesa i preparada,

Gràcies per la família,

Gràcies per la fe,

Gràcies per la salut,

Gràcies pel treball,

...i gràcies pel que em dónes i pel que em treus....

Gràcies!

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

27 d'agost del 2017

Núm. 707

Diumenge XXI de durant l'any A

Qui és Déu, qui és Jesús per mi?

Fixem-nos que la pregunta va per mi, no pel Papa, per la santa Seu, pel bisbe o pel capellà. És per mi, i com a tal se'ns convida a respondre. I tota resposta que puguem donar serà bona, perquè serà la meva. Què pinta Déu o Jesús a la meva vida i de com em deixo orientar per Jesús, això només ho puc respondre jo.

Aquest paràmetre és el que situa l'evangeli d'avui. Les primeres comunitats també fan aquest exercici de preguntar-se com Jesús, i el Déu de Jesús, incideix en les seves vides. Els primers homes i dones que van seguir Jesús, de prop o de lluny, sovintejat o de tant en tant, van fer una experiència amb Ell i ho van transmetre a les seves comunitats. El seu testimoni era haver seguit el Mestre, el Senyor, el Fill de Déu, el Messies que tant havien esperat aquell poble jueu. I el seu testimoni era com havien canviat les seves vides i també com els havia costat desprendre's de la religiositat jueva per anar convertint-se en seguidors de Jesús. I no fou fàcil.

Els deixebles després de conèixer a Jesús i seguir-lo en fan una vivència personal de la seva predicació i la seva persona. Aquest pas que fan, que és una tasca de tota la vida, nosaltres també el fem. Hem fet un coneixement de Jesús (pares, catequesi, classes de religió, lectura de l'evangeli ...) i a mesura que passen els anys se'ns demana que en fem tota una vivència, és a dir, com orienta la nostra vida aquest fet de la fe en Jesús.

Les primeres comunitats reconeixen la figura de Pere com una autoritat especial. Elegeixen bisbes perquè siguin els servidors de la comunitat, els diaques per fer-hi serveis específics, i tota la comunitat és una comunitat de germans. Al llarg del temps, la jerarquia usurpa el poder amb totes les seves manifestacions que ja sabem. El Concili Vaticà II, parla de col·legialitat i corresponsabilitat... llàstima que uns -altra vegada- hagin usurpat el poder i no estan per col·legis ni per corresponsables.

Mentrestant, no ens deixem usurpar el dret que tenim de respondre: com orienta Jesús la meva vida?

R.M.

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre d'Isaïes Is 22:19-23

El Senyor diu a Sobnà, cap del palau del rei: «Et faré caure del pedestal, et derrocaré del lloc que ocupes. Aquell dia cridaré el meu servent, Eljaquim, fill d'Helquies, el vestiré amb la roba que portes, li posaré les teves insígnies, li donaré l'autoritat que tens, i serà un pare per als habitants de Jerusalem i per als homes de Judà. Li posaré a l'espatlla la clau del palau de David: quan ell haurà obert ningú no tancarà, i quan haurà tancat ningú no podrà obrir. El fixaré com un clau en un indret segur, i serà un tron gloriós per a la família del seu pare».

Salm responsorial 138 (137): 1-2b. 3. 6. 8.

T'enalteixo amb tot el cor, Senyor, / et vull cantar a la presència des àngels.
/ Em prosterno davant del santuari.

Enalteixo el teu nom, / perquè estimes i ets fidel. / Sempre que t'invocava,
m'has escoltat, / has enfortit la meva ànima.

El Senyor és excels, però es mira els humils, / mentre que els altius, els
esguarda de lluny. / El teu amor perdura sempre. / Acaba la teva obra, Senyor.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma Rm 11:33-36

Quina profunditat i riquesa en la saviesa i en el coneixement de Déu! Que en són d'incomprensibles els seus judicis i d'impenetrables els seus camins! Qui pot conèixer el pensament del Senyor? Qui l'ha assessorat com a conseller? Qui s'ha avançat mai a donar-li res perquè li ho pugui recompensar? Tot ve d'ell, passa per ell i s'encamina cap a ell. Glòria a Ell per sempre, amén.

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu Mt 16:13-20

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà preguntava als seus deixebles: «Què diu la gent del Fill de l'home? Qui diuen que és?» Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista, altres, que és Elies, altres que és Jeremies o algun altre dels profetes». Ell els diu: «I vosaltres, ¿qui dieu que sóc?». Simó Pere li contesta: «Vós sou el Messies, el Fill de Déu viu». Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meva Església, i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir. Et donaré les claus del Regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel». Després prohibí severament als deixebles de dir a ningú que ell era el Messies.

Salmo responsorial Sal 137,

Te doy gracias, Señor, de todo corazón; / delante de los ángeles tañeré para ti, / me postraré hacia tu santuario, daré gracias a tu nombre.

Por tu misericordia y tu lealtad, / porque tu promesa supera a tu fama; / cuando te invoqué, me escuchaste, / acreciste el valor en mi alma.

El Señor es sublime, / se fija en el humilde, / y de lejos conoce al soberbio. / Señor, tu misericordia es eterna, no abandones la obra de tus manos.

“Jesús no va instituir cap ritual”

“No seria estimulants passar de la missa ritual a l'eucaristia celebrativa”?

Eucaristia, l'eròtica de la Ritualitis (IV i últim)

(PD de Rufus González)

El clericalisme impossibilita qualsevol reforma, fins i tot litúrgica

Comparteixo la crítica de Pepe Mallo, lúcida i suggerent, sobre la celebració de l'Eucaristia de molts clergues. Real i esperançada denúncia. Però abocada a un carreró sense sortida davant l'actitud real dels dirigents eclesials: “resistència a la reforma litúrgica conciliar de la qual s'han donat ja repetides mostres”. Per ells no vindrà solució. Seran les comunitats celebrants que vegin canvis necessaris per expressar millor i viure el que celebren. Hauran suscitat persones creatives per animar, cantar, inventar gestos nous, fer servir paraules intel·ligibles i significatives actualment, crear moments de silenci i comunicació adequats ... Això només es pot fer alliberant-se de la norma clerical, del clericalisme tan injuriat pel papa Francesc. Amb dirigents vitalicis, immòbils, dominadors de parròquies sense veu ni vot decisiu, carregats de rutines fàcils ..., i comunitats infantilitzades, amb celebracions socials i folkloriques, sense compromís amb la vida cristiana ..., les reformes seran com la del Missal Romà . Recorda el refrany: “pariran les muntanyes, naixerà un ridícul ratolí”.

(PD de Hilari Raguier Suñer, monjo benedictí de Montserrat).

El canvi de les paraules de la consagració eucarística

“Ha causat estupor, per no dir escàndol, el canvi de les paraules de la consagració eucarística, ordenat per la Congregació del Culte i assumit pels nostres bisbes, imposant el ”lliurat per vosaltres i per molts“ en comptes del ”per tots“ pacíficament arrelat. Si des del principi s'haguessin traduït així les paraules de Jesús a la institució de l'Eucaristia, ja seria discutible, però el canvi tardà no pot deixar de produir la impressió que el “molts” deroga el “tots”, i que Jesucrist no va morir per tots els homes. Hauran nascut alguns predestinats a la condemnaió eterna? ... En el fons d'aquesta aparent fidelitat al text original cal veure una resistència a la reforma litúrgica conciliar, de la qual s'han donat ja repetides mostres “.